DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 10 grudnia 1953 r. Nr 22 Poz. 199—207

TREŚĆ:

199.

ZARZĄDZENIE Nr 303 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 listopada 1953 r.

w sprawie pogłębienia kontroli i analizy kształtowania się kosztów własnych na wybranych obiektach w 1953 r.

(L. dz. DI/5/6408/53)

W celu zapewnienia właściwej kontroli i analizy kształtowania się kosztów własnych na wybranych obiektach w 1953 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Budownictwa Wojskowego, Robót Instalacyjnych i Robót Inżynieryjnych — zgodnie z wytycznym § 6 „Tymczasowej Instrukcji o ewidencjowaniu, planowaniu i kontroli kosztów własnych w wykonawstwie budowlanym" — stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 124 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 czerwca 1952 r., (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 13) — powołają w zjednoczeniach zespoły robocze w celu stwierdzenia faktycznych przyczyn rozbieżności w koszcie własnym budowy 1 m^3, a jego ceną kosztorysową.

§ 2. 1. W skład zespołu roboczego powinni wejść przedstawiciele działów: technicznego, wykonawstwa, zaopatrzenia, zatrudnienia i płac, kosztorysów i umów oraz księgowości.

2. Zadaniem zespołu będzie ustalenie i przeanalizowanie różnic ilościowych i wartościowych zasadniczych zużytych materiałów i roboczo-godzin, w wyniku porównania norm i cen kosztorysowych z faktycznymi kosztami obiektu zaewidencjonowanymi na koncie analitycznym obiektu oraz analizy odchyleń pozostałych grup kosztów, stosownie do postanowień § 6 „Tymczasowej instrukcji o ewidencjonowaniu, planowaniu i kontroli kosztów własnych w wykonawstwie budowlanym".

Przed przystąpieniem do podstawowej analizy należy skontrolować prawidłowość zapisów księgowych na koncie analitycznym obiektu oraz prawidłowość sporządzenia kosztorysów wykonawczych.

3. Prace zespołu powinny być dołączone do analizy kształtowania się wyników kosztów własnych na wybranych obiektach w 1953 r.

4. Centralne Zarządy prześlą zbiorcze wyniki analizy do Departamentu Planowania w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 r. (§ 4 zarządzenia Nr 204 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 sierpnia 1953 r.).

§ 3. 1. Centralny Zarząd Biur Projektowych w porozumieniu z Centralnym Zarządem „ZOR" zaopatrzy wybrane obiekty w potrzebną dokumentację kosztorysową zgodnie z postanowieniami „Tymczasowej instrukcji", stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 124 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 czerwca 1952 r.

2. Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego zapewni otrzymanie potrzebnej dokumentacji kosztorysowej od swego inwestora.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 1953 r.

Minister R. Piotrowski

200.

ZARZĄDZENIE Nr 305 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 listopada 1953 r.

w sprawie projektowania budynków szkieletowych z wypełnieniem ścian gazobetonem.

(L. dz. D.VII/3/10011/53)

W związku z uruchomieniem produkcji gazobetonu Siporex na skalę przemysłową, istnieje konieczność zapewnienia najwłaściwszego zastosowania tego materiału. Największy efekt ekonomiczny daje wypełnianie gazobetonem Siporex ścian zewnętrznych budynków o konstrukcji szkieletowej, gdzie osiąga się poważne oszczędności stali i cementu. W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Zarząd Biur Projektowych wyda nadzorowanym biurom projektowym polecenie obowiązkowego wprowadzenia w dokumentacji opracowywanej po dn. 25.XI.1953 r., gazobetonu Siporex jako środka do wypełniania ścian zewnętrznych i międzylokalowych budynków szkieletowych.

§ 2. Centralny Zarząd Biur Projektowych wyda w terminie do dnia 20.XI.1953 r. zlecenie Centralnemu Działowi Studiów uzupełniania wydanego katalogu opracowaniem rozwiązań okładzin kamiennych i innych szczegółów w budynkach szkieletowych wypełnionych gazobetonem Siporex.

Termin opracowania do dnia 30.XII.1953 r.

§ 3. Biura projektowe nadzorowane przez Centralny Zarząd Biur Projektowych przy przyjmowaniu zleceń od inwestorów własnych Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" i obcych na opracowanie budynków o konstrukcji szkieletowej poinformują ich o obowiązku bezwzględnego stosowania gazobetonu Siporex jako środka służącego do wypełniania ścian zewnętrznych.

§ 4. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli ZOR na podstawie § 4 zarządzenia Nr 223 Ministra Budownictwa

Miast i Osiedli z dnia 9.XII.52 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 20, poz. 233) w porozumieniu z właściwymi centralnymi zarządami budownictwa miejskiego oraz biurami projektowymi i Centralnym Zarządem Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego wyznaczy w terminie do dnia 25.XI.1953 r. budynki szkieletowe znajdujące się w budowie, których ściany mają być wypełnione gazobetonem Siporex. Przy wyznaczaniu budynków należy uwzględnić tylko te obiekty (względnie części obiektów), których wypełnienie ścian gazobetonem nie spowoduje zmian w elewacji, wymagających ponownego zatwierdzania oraz nie wpłynie na przesunięcie ustalonych terminów ich realizacji.

§ 5. W przypadkach szczególnych wynikłych z konieczności zastosowania innego wypełnienia szkieletów — zezwoleń będzie udzielać Naczelny Inżynier Centralnego Zarządu Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego na wniosek odnośnej rady technicznej biura projektowego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 listopada 1953 r.

Minister R. Piotrowski

201.

ZARZĄDZENIE Nr 306 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 listopada 1953 r.

w sprawie składania wniosków o dodatkowe przydziały materiałów w roku 1954 oraz zawiadomień o rezygnacji z otrzymanych przydziałów.

(L. dz. CZZ/1-a/37686/53)

W związku z zaostrzeniem dyscypliny zgłaszania dodatkowych zamówień na materiały, wynikających z uchwały Nr 236 Prezydium Rządu z dnia 1 kwietnia 1953 r. w sprawie wykonania państwowego planu zaopatrzenia materiałowego na 1953 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Zapotrzebowanie dodatkowe na materiały rozdzielane i bilansowane należy zgłaszać jedynie w następujących przy padkach, jeżeli:

a) przydział materiału nie pokrywa całkowicie ilości, wynikających ze zgłoszonego i zatwierdzonego planu zaopatrzenia materiałowego,
b) materiał nie był ujęty rzeczowo w planie zaopatrzenia, a otrzymany przydział nie pokrywa efektywnych potrzeb,
c) zlecenie zostało przyjęte przez przedsiębiorstwo na polecenie Ministerstwa, Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub wynikło z uchwały Prezydium Rządu w okresie po zgłoszeniu planu zaopatrzenia, a zużycie niektórych materiałów jest wyjątkowo wysokie w porównaniu z przeciętnym zużyciem w przedsiębiorstwie,
d) dodatkowe zapotrzebowanie wynika ze zmiany dokumentacji projektowo-kosztorysowej, zleconej przez Ministerstwo, Państwową Komisję Planowania Gospodarczego lub uchwałę Prezydium Rządu, która przewiduje wyjątkowo duże zużycie niektórych materiałów,
e) dodatkowe zapotrzebowanie wynika ze spóźnionego dostarczenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
f) zapotrzebowanie dodatkowe spowodowane jest wprowadzeniem usprawnień racjonalizatorskich, dających w efekcie oszczędność materiałów bardziej deficytowych importowanych lub droższych.

§ 2. 1. Zapotrzebowanie, o którym mowa w § 1, należy zgłaszać według wzoru, stanowiącego załącznik do zarządzenia w następującym trybie:

a) przedsiębiorstwo zgłasza wniosek o dodatkowy przydział do nadzorującego centralnego zarządu w 2-ch egzemplarzach,
b) nadzorujący centralny zarząd po szczegółowym przeanalizowaniu i zaopiniowaniu przesyła 1 egzemplarz wniosku do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego,
c) wnioski o dodatkowe przydziały materiałów podpisuje dyrektor przedsiębiorstwa i dyrektor centralnego zarządu.

2. Wszelkie rezygnacje z dodatkowych przydziałów materiałów powinny być niezwłocznie zgłoszone za pośrednictwem nadzorującego centralnego zarządu do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia, przy czym w zawiadomieniu należy podać:

a) ilość materiału postawionego do dyspozycji Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego,
b) szczegółowo umotywowany powód rezygnacji z przydziału.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

Załącznik do zarządzenia Nr 306 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

C. Z. . . . .
Przedsiębiorstwo . . . . . .

WNIOSEK Nr . . .

o dodatkowy przydział.

Według układu branżowego

1	Nazwa materiału	
2	Pozycja wykazu P.K.P.G. Nr 29b	
3	Numer pozycji indeksu	
4	Specyfikacje wg wymiarów	
5	Dodatkowy przydział — ilość	
6	Wielkość produkcji lub zadania, które mają być wykonane z zapotrzebowanego materiału oraz stawiane wymogi techniczne	
7	Norma zużycia materiału na jednostkę produkcji	
8	Zapas materiału w dniu składania wniosku oraz przewidywany okres zużycia zapasu	
9	Czy materiał nie był objęty planem zaopatrzenia, czy też zaplanowany został w niedostatecznej ilości oraz przyczyny niezaplanowania materiału lub zaplanowania w niedostatecznej ilości	
10	Czy potrzeba dodatkowego przydziału wynika z dodatkowych zadań i przez kogo nałożonych	
11	Stwierdzenie niemożności uzyskania materiałów bez dodatkowego przydziału	
12	Wykorzystanie dotychczasowych przydziałów	
13	Stwierdzenie nacz. inż. o niemożności zastosowania materiałów zastępczych	

202.

ZARZĄDZENIE Nr 307

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 listopada 1953 r.

w sprawie upoważnienia do zatwierdzania niedoborów podlegających odpisaniu na straty.

(L. dz. D.VI/2/2736/53)

W związku z § 53 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r., w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Mon. Pol. Nr A-29, poz. 359) i zgodnie z wyjaśnieniem Departamentu Księgowości Ministerstwa Finansów z dna 11 lipca 1953 r. Nr KS.9520/1/53 upoważniam:

Dyrektora Departamentu Księgowości w stosunku do Pełnomocnika Akcji robót Rozbiórkowych oraz

dyrektorów centralnych zarządów w stosunku do nadzorowanych przez nich przedsiębiorstw, do wydawania decyzji w sprawie odpisywania na straty niedoborów, o których mowa w § 24 ust. 1 powołanego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 listopada

Minister R. Piotrowski

203.

ZARZĄDZENIE Nr 309

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 listopada 1953 r.

w sprawie usprawnienia gospodarki materiałowej oraz oszczędności materiałów budowlanych.

(L. dz. CZZ/25/31893/53)

W wykonaniu uchwały Nr 10/Bud/53 Działu Budownictwa Prezydium Rządu z dnia 17 września 1953 r. w sprawie usprawnienia gospodarki materiałowej oraz oszczędności materiałów budowlanych, zarządza się, co następuje:

I. Pogłębienie metodologii planowania zaopatrzenia materiałowego.

§ 1. 1. Samodzielny Wydział Kosztorysów Cen i Umów przedstawi Ministrowi w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. przeanalizowane materiały, opracowane przez odpowiednie jednostki resortu zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 198 z dnia 13 sierpnia 1953 r., a w szczególności:

a) zrewidowane wskaźniki zużycia materiałów dla poszczególnych rodzai budownictwa, z uwzględnieniem bardziej szczegółowej klasyfikacji obiektów;

b) opracowane brakujące wskaźniki zużycia materiałów.

2. Samodzielny Wydział Kosztorysów Cen i Umów w celu rozszerzenia i pogłębienia prac nad wskaźnikami zużycia materiałów w rozwinięciu zadań, postawionych w zarządzeniu Ministra Budownictwa Miasta i Osiedli Nr 188 z dnia 6 sierpnia 1953 r. włączy do swego planu prac zagadnienia systematycznych badań nad wskaźnikami zużycia materiałów w produkcji budowlano-montażowej, a w szczególności:

a) przy współpracy Departamentu Techniki, Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego i centralnych zarządów wykonawstwa inwestycyjnego spowoduje powołanie w ramach posiadanych etatów specjalnych zespołów, mających za zadanie udoskonalenie istniejących i opracowanie nowych progresywnych wskaźników zużycia materiałów oraz rozwinięcia metody wskaźników na 1 mio. zł. dla podstawowych rodzai budownictwa, wchodzących w zakres działalności produkcyjnej resortu;

b) wytypuje w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. w porozumieniu z Departamentem Techniki, Działem Studiów przy Centralnym Zarządzie Biur Projektowych i Centralnym Zarządem Zaopatrzenie, w każdym centralnym zarządzie wykonawstwa inwestycyjnego pewną ilość obiektów, obejmujących różne typy budynków i rodzai budownictwa w celu przeprowadzenia sukcesywnie w roku 1954 analizy porównawczej ilości rzeczywiście zużytych materiałów z ilościami wynikającymi z projektów oraz z ilościami wynikającymi z dotychczas obowiązujących wskaźników (budynki powinny być te same, które zostały wytypowane do badania kosztów własnych);

c) spowoduje wprowadzenie w centralnych zarządach wykonawstwa inwestycyjnego obowiązku sporządzania zestawień rzeczywistego zużycia podstawowych materiałów z każdego zakończonego obiektu, w celu uzyskania materiałów do opracowania wskaźników metodą, podaną pod lit. b) dla jak największej ilości typów obiektów.

3. Równolegle z akcją przewidzianą w ust. 2 Departamenty: Produkcji Pomocniczej, Głównego Mechanika i Energetyka oraz Centralne Zarządy: Zakładów Prefabrykacji i Sprzętu i Mechanizacji prowadzić będą w nadzorowanych przedsiębiorstwach systematyczne badania rzeczywistego zużycia materiałów, w celu ustalenia właściwych, progresywnych norm dla poszczególnych asortymentów produkcji.

§ 2. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego kontynuować będzie przy współpracy Departamentu Finansowego analizę normatywów zapasów materiałów w celu zrewidowania norm, zatwierdzonych na podstawie wniosków centralnych zarządów przez Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej na rok 1954 i opracowania nowych, realnych i jak najoszczędniejszych norm zapasów.

2. W celu zagwarantowania właściwego zaopatrzenia materiałowego budów kluczowych Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego wprowadzi zasadę wyodrębnienia w planach zaopatrzenia materiałowego centralnych zarządów wykonawstwa inwestycyjnego potrzeb materiałowych placów wielkich budów, z zachowaniem zasady zaopatrzenia kompleksowego, nakładającej na generalnego wykonawcę obowiązek uwzględnienia w kwartalnych planach zaopatrzenia potrzeb, ustalonych przez subwykonawców.

II. Uporządkowanie gospodarki materiałowej.

§ 3. 1. W celu uaktualnienia zarządzeń w zakresie gospodarki i oszczędności materiałowej:

a) wszystkie zainteresowane jednostki organizacyjne resortu, a w szczególności Departamenty: Techniki, Produkcji Podstawowej, Produkcji Pomocniczej, Głównego Mechanika i Energetyka, Samodzielny Wydział Kosztorysów Cen i Umów oraz Centralne Zarządy: Zaopatrzenia i Biur Projektowych przeprowadzą weryfikację, wydanych zarządzeń w zakresie gospodarki i oszczędności materiałowej w terminie do dn. 31.XII.1953 r., skodyfikują i wydadzą zbiór zarządzeń aktualnie obowiązujących; koordynację tych prac powierza się Gabinetowi Ministra;

b) centralne zarządy wykonawstwa inwestycyjnego, Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, Centralne Zarządy: Zakładów Prefabrykacji, Sprzętu i Mechanizacji oraz Biur Projektowych przy współudziale jednostek organizacyjnych Ministerstw wymienionych pod lit. a) podejmą w terminie od dnia 15.XI.1953 r. stałą akcję popularyzacji wydanych zarządzeń w zakresie gospodarki i oszczędności materiałowej oraz ustanowią systematyczną kontrolę ich realizacji.

§ 4. 1. W celu uaktywnienia prowadzonej na podstawie okólników Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 18/52 i 56/52 akcji limitowania rozchodów materiałowych do produkcji:

a) Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego na podstawie doświadczeń z lat 1952 i 1953 opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. instrukcję w tym przedmiocie, stanowiącą uzupełnienie i rozwinięcie instrukcji obowiązującej, z uwzględnieniem dwu głównych form limitowania, a mianowicie: na obiekty lub budowy oraz na zlecenia robocze,

b) centralne zarządy wykonawstwa inwestycyjnego oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych ustanowią systematyczną kontrolę realizacji obowiązujących w tym przedmiocie zarządzeń,

c) limitowaniem rozchodu materiałów do produkcji należy objąć następujące podstawowe i deficyto-

we materiały: kruszywa, stal prętowa, stal kształtowa, gwoździe, cegłę, cement, szkło, belki i pustaki prefabrykowane, papę, tarcicę ciesielską, podłogówkę, kable ziemne silnoprądowe, linki aluminiowe napowietrzne, linki stalowo-aluminiowe napowietrzne przewody ALG, ALGa, ALPA „Antygren" KGao, KGato, przewody DG-1 i 1/2 mm², DG-2 1/2 mm², ADG 2 1/2 mm², blachę cynkową, ołów, spoiwo cynowo-ołowiane, blachę ocynkowaną, armaturę sieci domowej (zawory czerpalne, bateria wannowa), rury stalowe, materiały ogniotrwałe (cegła, kształtki i zaprawa szamotowa płytki terrakotowe, płytki glazurowane i płytki przyborskie) oraz inne materiały, których limitowanie uznają za celowe poszczególne centralne zarządy.

2. Równolegle z akcją limitowania prowadzić należy kontrolę zużycia materiałów w produkcji. W celu usprawnienia systemu kontroli zużycia:

a) Departament Techniki przy współpracy Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego i Samodzielnego Wydziału Kosztorysów Cen i Umów zmodyfikuje w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. dotychczasową instrukcję w tym przedmiocie, w celu ustalenia metody kontroli zużycia materiałów, dające podstawę do systematycznego, comiesięcznego porównywania ilości rzeczywiście zużytych materiałów z zużyciem normatywnym na każdym oddzielnie rozliczanym obiekcie oraz opracuje liste materiałów, których zużycie będzie według tej metody kontrolowane,

b) do czasu opracowania instrukcji, o której mowa w lit. a), kontrolę zużycia należy prowadzić metoda ustalona w instrukcji tymczasowej stanowiącej załącznik do okólnika Nr 18/52 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w odniesieniu do materiałów w instrukcji tej wymienionych;

c) centralne zarządy wykonawstwa inwestycyjnego ustanowią systematyczną kontrole wykonania przepisów instrukcji, ponadto kontrole tę w ramach Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR" prowadzić będą organa nadzoru inwestycyjnego,

d) Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego powoła, w ramach posiadanych etatów, zespół inspektorów kontroli technicznej, którego zakresem działania obejmie prowadzenie ogólnej kontroli realizacji postanowień instrukcji, wymienionej w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a),

e) Departament Księgowości przy współpracy Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego w ramach prac, wymienionych pod lit. a), przeanalizują obowiązującą magazynową dokumentacją pierwotną, w celu ewentualnego dokonania zmian usprawniających kontrolę zużycia materiałów i stanu remanentów.

§ 5. W celu umożliwienia pełnej kontroli przewozu materiałów budowlanych i zapobieżeniu kradzieży przewożonych materiałów, Centralny Zarząd Transportu w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. przeprowadzi uporządkowanie obiegu dokumentów transportowych

§ 6. Wobec niezadawalających wyników dotychczasowej akcji upłynnienia zbędnych i nadmiernych remanentów, Centralny Zarząd Zaopatrzenia w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi Ministerstwa w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. zrewiduje i znowelizuje obecnie obowiązujące przepisy, w celu wzmożenia akcji upłynnienia remanentów zbędnych i nadmiernych oraz zapobieżenia tworzeniu zapasów ponadnormatywnych.

§ 7. Departament Księgowości w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi Ministerstwa na podstawie doświadczeń 1953 r. zgłosi w terminie do dnia 1.XII.1953 r. do Mnisterstwa Finansów uwagi, dotyczące obowiązującego planu kont oraz propozycje wprowadzenia odpowiednich zmian, szczególnie w zakresie urządzeń analitycznych.

§ 8. Centralny Zarząd Zaopatrzenia przy współpracy Departamentu Zatrudnienia i Płac oraz centralnych zarządów wykonawstwa inwestycyjnego opracuje i przedstawi Ministrowi do wstępnej aprobaty w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. wnioski w sprawie uzupełnienia obowiązującego regulaminu premiowania dodatkowymi kryteriami, a mianowicie:

a) utrzymanie rzeczywistego zużycia materiałów w granicach wyznaczonych limitów;

b) terminowe rozliczenie się kierowników budów z zużycia materiałów na obiektach oddanych do użytku.

§ 9. Gabinet Ministra na podstawie wniosków Centralnego Zarządu Zaopatrzenia oraz centralnych zarządów wykonawstwa inwestycyjnego opracuje i przedstawi Ministrowi projekt zmian w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie najwłaściwszych rozwiązań organizacyjnych w zakresie służby zaopatrzenia.

III. Podniesienie poziomu fachowego służby zaopatrzenia i technicznej w zakresie gospodarki materiałowej.

§ 10. 1. Departament Techniki zleci opracowanie i przedstawi Ministrowi w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. program doszkalania technicznego odpowiedzialnych pracowników służby zaopatrzenia w I kw. 1954 r. oraz stopniowego objęcia tą akcją wszystkich pracowników służby zaopatrzenia.

2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia zleci opracowanie i przedstawi Ministrowi w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. program doszkalania ekonomicznego w zakresie zaopatrzenia pracowników technicznych w I kw. 1954 r.

3. Departament Finansowy przy współpracy Departamentu księgowości zleci opracowanie i przedstawi Ministrowi w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. program przeszkolenia pracowników zaopatrzenia oraz kierowniczych pracowników wykonawstwa w zakresie zagadnień ekonomiczno-finansowo-księgowych.

4. W celu większego wykorzystania i popularyzacji doświadczeń radzieckich, Departament Techniki i Instytut Budownictwa Mieszkaniowego przy współpracy innych zainteresowanych jednostek opracują w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. i przedstawią do Biura Działu Budownictwa Urzędu Rady Ministrów wnioski, dotyczące wzmożenia współpracy naukowo-technicznej ze Związkiem Radzieckim na tym polu, tak drogą bezpośredniej wymiany doświadczeń, jak i drogą popularyzacji materiałów, ogłoszonych drukiem.

IV. Wzmożenie walki o oszczędność materiałów budowlano-montażowych na placu budowy.

§ 11. W celu wygospodarowania ukrytych rezerw materiałowych w drodze zwalczania rozrzutności i marnotrawstwa na placach budów, a tym samym powiększenia efektów gospodarczych:

1. Centralne zarządy wykonawstwa inwestycyjnego:

a) wprowadzą w życie zasadę pełnej odpowiedzialności kierownika budowy i kierownika zakładu produkcyjnego za gospodarkę materiałową na placach budów i w zakładach produkcyjnych;

b) powołają w terminie do dnia 1 grudnia br. we wszystkich nadzorowanych przedsiębiorstwach komisje społeczne do walki z marnotrawstwem materiałów na zasadach i trybie ustalonym w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia oraz w m-cu listopadzie i grudniu przeprowadzą szczegółowy instruktaż dla tych komisji;

c) prowadzić będą stałą propagandę i szeroką popularyzację osiągnięć w zakresie oszczędności materiałowych;

d) wzmogą w nadzorowanych przedsiębiorstwach wprowadzenie zagadnienia oszczędności materiałów jako tematyki wszystkich narad wytwórczych.

2. Departament Techniki:

a) nawiąże w IV kw. 1953 r. ścisłą współpracę ze Związkiem Zawodowym w celu zainicjowania współzawodnictwa w zakresie gospodarki materiałowej i oszczędności materiałów, wzorując się na formach i doświadczeniach radzieckich na tym polu;

b) włączy do tematyki dla racjonalizatorów zagadnienie oszczędności materiałów;

c) w porozumieniu z Ministerstwem Budownictwa Przemysłowego i Związkiem Zawodowym Pracowników Budownictwa ustali do dnia 15 grudnia kryteria współzawodnictwa o tytuł:

— najlepszej budowy w zakresie gospodarki materiałowej,

— najlepszego magazyniera.

V. Zalecenia szczegółowe w sprawie oszczędności niektórych materiałów.

§ 12. 1. W celu uporządkowania gospodarki barakami:

a) Departament Inwestycji w terminie do dnia 31

grudnia 1953 r. zaprowadzi ścisłą ewidencję baraków składanych;

b) Samodzielny Wydział Kosztorysów Cen i Umów w terminie do 31 grudnia 1953 r. ustali zasady rozliczania kosztów budowy, amortyzacji, eksploatacji i konserwacji baraków składanych oraz zasady rozliczania się z materiałów, uzyskanych z demontażu baraków składanych i z rozbiórki baraków stałych;

c) Departament Księgowości opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. metodę ewidencjonowania rozliczeń, wymienionych pod lit. a);

d) Centralny Zarząd Biur Projektowych w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. przeprowadzi typizacje baraków składanych oraz określi normy wielokrotności ich użycia.

2. W celu zmniejszenia zużycia drewna usługowego do rusztowań w drodze zwiększenia stosowania rusztowań i rur stalowych, z wykorzystaniem metod łączenia stosowanych przy budowie P.K. i N., Departament Głównego Mechanika i Energetyka opracuje w terminie do dnia 20 listopada br. uzasadnienie do wniosku o przydział rur stalowych na rok 1954 na ten cel.

3. Departament Techniki, wykorzystując materiały, przedstawione przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia oraz wnioski przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego opracuje przy współpracy zainteresowanych jednostek, w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. instrukcję w sprawie inwentaryzacji drewna usługowego.

4. Departament Techniki przy współpracy Departamentu Głównego Mechanika i Energetyka zakończy w terminie do dnia 1 grudnia 1953 r. opracowanie przepisów dla wprowadzenia jako zasady stosowania od 1 stycznia 1954 r. budowlanych szybów windowych ze składanych elementów inwentaryzowanych.

5. Departament Techniki wspólnie z Departamentem Inwestycji oraz Centralnym Zarządem Biur Projektowych i Centralnym Zarządem Budowy Miast i Osiedli „ZOR" zakończą w terminie do dnia 1 lutego 1954 r. i przedłożą Ministrowi projekty typowych urządzeń zagospodarowania placu budowy (magazyny, składy, kantory), z uwzględnieniem ich wykonania, w możliwie najszerszym zakresie z elementów składanych.

6. Centralny Zarząd Biur Projektowych złoży Ministrowi w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. sprawozdanie z wykonania zarządzenia w sprawie uwzględnienia w projektach zasady oszczędnego gospodarowania kamieniem okładzinowym i projektowania okładania kamieniem tylko pewnych fragmentów budynków.

VI. Stosowanie materiałów właściwych i zastępczych.

§ 13. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia podejmie współpracę z Centralnym Urzędem Gospodarki Materiałowej w celu przeprowadzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. powiązania placów wielkich budów, na cały czas ich trwania, z określonymi cegielniami i przyśpieszenia rozwiązania zagadnienia konteneryzacji cegły.

2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia w porozumieniu z zainteresowanymi centralnymi zarządami wykonawstwa inwestycyjnego opracuje i złoży w terminie do dnia 20 listopada 1953 r. w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wnioski, dotyczące importu rur żelbetowych.

3. Departament Techniki:

a) zakończy opracowywanie i ogłosi w terminie do dnia 20 listopada 1953 r. przepisy w sprawie szerszego stosowania azbestocementu do uszczelniania rur.

b) opracuje i przekaże w terminie do dnia 1 grudnia 1953 r. Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych warunki techniczne produkcji szklanych rur instalacyjnych.

4. Departament Produkcji Pomocniczej, w porozumieniu z Samodzielnym Wydziałem Kosztorysów Cen i Umów oraz z Centralnym Zarządem Zaopatrzenia, przeanalizuje obowiązujący cennik wytworów zakładów produkcji pomocniczej resortu i w terminie do dnia 1 grudnia 1953 r. uzgodni z PKPG możliwości wydania drukiem cennika:

a) zaktualizowanych katalogów i cenników na rok 1954;

b) periodycznego informatora o nowych materiałach prefabrykowanych, zasadach ich stosowania oraz cen.

§ 14. 1. Centralne zarządy wykonawstwa inwestycyjnego zwrócą baczniejszą uwagę na problem jakości wykonawstwa, łącząc walkę o oszczędność materiałów z walką przeciwko brakoróbstwu i drobnym kradzieżom.

2. Departament Techniki w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi przedstawi Ministrowi w terminie do dnia 1 grudnia 1953 r. wnioski w sprawie ewentualnej nowelizacji obowiązujących w tym przedmiocie przepisów.

VII. Przepisy końcowe.

§ 15. Jednostki organizacyjne Ministerstwa, zobowiązane do wykonania poszczególnych postanowień zarządzenia, złożą Ministrowi w oznaczonych terminach meldunki z ich wykonania.

§ 16. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 listopada 1953 r.

Minister R. Piotrowski

Załącznik do zarządzenia Nr 309 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad działalności komisji społecznych.

§ 1. 1. Dyrektorzy centralnych zarządów wykonawstwa inwestycyjnego oraz Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, zgodnie z treścią § 11 pkt. 1 lit. b) zarządzenia Nr 309 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20 listopada 1953 r. w sprawie usprawnienia gospodarki materiałowej oraz oszczędności materiałów budowlanych, wydadzą polecenie kierownikom nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstw powołania w terminie do dnia 25 listopada 1953 r. komisji społecznych, zwanych w dalszym ciągu „komisjami".

2. Komisję należy powołać na budowach, w zakładach produkcyjnych i w jednostkach usługowych. Na większych budowach można powołać kilka komisji, działających przy poszczególnych obiektach lub odcinkach robót.

3. Komisje powołuje kierownik przedsiębiorstwa na wniosek kierownika budowy, zakładu produkcyjnego lub jednostki usługowej, uzgodniony z radą zakładową i podstawową organizacją partyjną Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

4. W skład komisji wchodzą:
1) przedstawiciel podstawowej organizacji partyjnej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej;
2) przedstawiciel związku zawodowego;
3) przedstawiciel kierownika zakładu pracy.

5. Skład personalny komisji należy podać do wiadomości nadzorującego centralnego zarządu.

6. Skład komisji może być zmieniony w trybie, przewidzianym w ust. 3:
1) po ukończeniu półrocznej działalności,
2) w innych uzasadnionych przypadkach.

7. Kierownicy przedsiębiorstw zaopatrzą członków komisji w odpowiednie zaświadczenia.

§ 2. 1. Zadaniem komisji jest stałe i systematyczne zwalczanie niedbałego obchodzenia się z materiałami i ukracanie ich marnotrawstwa.

2. W celu wykonania zadań, o których mowa w ust. 1 komisja lub poszczególni jej członkowie obowiązani są:

1) dokładnie zaznajomić się z przepisami regulującymi w resorcie właściwą gospodarkę materiałową w jak najszerszym zakresie,
2) stale interesować się sprawami gospodarki materiałowej na terenie, objętym ich działalnością,
3) przeprowadzać akcję uświadamiającą wśród pracowników zatrudnionych przy transporcie, magazynowaniu i produkcji, zmierzającą do wyrobienia wśród nich poczucia poszanowania dobra społecznego,
4) popularyzować wśród pracowników osiągnięcia na polu prawidłowej gospodarki materiałowej, uzyskane na innych stanowiskach pracy, w drodze

bezpośrednich rozmów lub na naradach produkcyjnych,
5) piętnować przypadki niedbałego obchodzenia się z materiałami i wskazywać na środki zapobiegania marnotrawstwa materiałów,
6) zwracać uwagę kierownikowi zakładu pracy na zauważone uchybienia,
7) współpracować z organami instruktażu i lustracji w czasie przeprowadzanych przez nich czynności,
8) współpracować przy redagowaniu ulotek-błyskawic,
9) informować kierownika zakładu pracy o wynikach swojej działalności,
10) składać sprawozdania ze swej działalności:
   a) ustnie ogółowi pracowników na naradach produkcyjnych,
   b) pisemnie kierownikowi przedsiębiorstwa przynajmniej raz na kwartał.

§ 3. Czynności komisji odbywać się będą w ramach normalnych godzin pracy.

§ 4. 1. W przypadku ujawnienia przez komisję lub członka komisji faktów niedbałego obchodzenia się z materiałami lub ich marnotrawstwa należy spisać protokół w trzech egzemplarzach, zawierający następujące dane:

1) czas i miejsce powstania lub ujawnienia niedbalstwa lub marnotrawstwa,
2) rodzaj, wielkość i ewentualnie przybliżoną wartość strat, jakie powstały,
3) okoliczności towarzyszące stwierdzeniu lub powstaniu straty,
4) imiona, nazwiska i stanowiska osób odpowiedzialnych za spowodowanie strat lub wzmiankę o niemożności ustalenia winnych,
5) wnioski komisji,
6) imiona, nazwiska, podpisy członków komisji i datę sporządzenia protokółu.

2. Jeden egzemplarz protokółu należy bezzwłocznie doręczyć kierownikowi zakładu pracy, w którym powstało niedbalstwo lub marnotrawstwo. Drugi egzemplarz należy przesłać do jednostki nadrzędnej, trzeci egzemplarz pozostaje w aktach komisji.

§ 5. 1. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest nie później niż w ciągu dwóch dni od daty otrzymania protokółu, o którym mowa w § 4:

1) przeanalizować protokóły i wystąpić z wnioskiem do kierownika przedsiębiorstwa o ukaranie winnych,
2) zarządzić przeprowadzenie szczegółowych dochodzeń w celu ustalenia winnych, jeśli komisja nie mogła tego ustalić. W przypadku niemożności ustalenia winnych należy przesłać do kierownika przedsiębiorstwa protokół wraz z wynikami dochodzeń.

2. Jeśli kierownik zakładu pracy nie załatwi sprawy merytorycznie w przepisanym terminie lub nie podejmie działania w kierunku wykonania zadań, wynikających z ust. 1 komisja obowiązana jest skierować sprawę bezpośrednio do kierownika przedsiębiorstwa.

§ 6. Kierownik przedsiębiorstwa obowiązany jest:

1) roztoczyć opiekę nad działalnością komisji i interesować się wynikami jej pracy;
2) wyznaczyć w przedsiębiorstwie pracownika lub komórkę organizacyjną obowiązaną do rozpatrywania wniosków i spraw, o których mowa w § 5;
3) podejmować właściwe starania, zmierzające do zapewnienia warunków uniemożliwiających powstanie marnotrawstwa materiałów.

§ 7. Dyrektorzy centralnych zarządów oraz wojewódzkich zarządów budowlanych przedsiębiorstw powiatowych obowiązani są stale kontrolować poprzez swe komórki lustracyjne wykonywanie postanowień instrukcji.

§ 8. Organa komórek inspekcyjno-lustracyjnych na wszystkich szczeblach organizacyjnych obowiązane są ściśle współpracować z komisjami przy wykonywaniu swoich zadań.

§ 9. Na podstawie stwierdzonych faktów niedbalstwa lub marnotrawstwa kierownicy przedsiębiorstw obowiązani są w stosunku do winnych stosować sankcję prawne. Zgodnie z przepisami zarządzenia Nr 135 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 21 listopada 1951 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 15, poz. 140).

§ 10. Przepisy instrukcji nie zwalniają jednostek resortu Ministra Budownictwa Miast i Osedli od obowiązku prawidłowego gospodarowania materiałami i kontroli gospodarki materiałowej, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 11. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1953 r.

204.

OKÓLNIK Nr 70

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 listopada 1953 r.

w sprawie przeprowadzenia rozliczeń i urealnienia należności.

(L. dz. D.V/2/1412/53)

Analiza sprawozdań finansowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego wykazuje znaczne zamrożenia należności, spowodowane nieprzeprowadzaniem koniecznych rozliczeń. Stan ten powoduje ciężką sytuację finansową przedsiębiorstw z uwagi na fikcyjność pretensji w wielu przypadkach, z drugiej zaś strony — na niemożność terminowego wywiązywania się z zobowiązań.

W celu usunięcia uchybień w zakresie rozliczeń pomiędzy przedsiębiorstwami wykonawstwa inwestycyjnego i biurami projektowymi a inwestorami, jak również między wykonawcami generalnymi, a podwykonawcami, które w poważnym zakresie przyczyniają się do powstawania niedociągnięć w wykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego pod względem finansowym, wyrażających się w nierealności sprawozdań okresowych i rocznych, należy przyjąć następujący tryb postępowania:

1. Sprawozdania finansowe na dzień 31.XII,1953 r. obejmujące rzeczowo zakończone lecz nierozliczone transakcje w stosunkach z przedsiębiorstwami resortu, nie będą przyjęte i zatwierdzone przez centralny zarząd.
   Analogicznie nie będą przyjęte i zatwierdzone przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli bilanse i sprawozdania zbiorcze, sporządzone przez centralne zarządy, które będą obejmowały należności przedsiębiorstw, posiadające określone wyżej uchybienia.
2. Ustalenia powyższe będą miały również zastosowanie odnośnie należności nieuzgodnionych w pełni z tytułu wzajemnych rozliczeń.
3. Zupełność w rozliczeniach powinna być stwierdzona dwustronnymi protokółami kontrahentów.
   Protokóły te wejdą w skład jendostkowych sprawozdań finansowych sporządzonych na dzień 31.XII.1953 r.
   W sprawozdaniach zbiorczych, sporządzonych dla Ministerstwa, centralne zarządy zamieszczą klauzule podpisane przez głównych księgowych i stwierdzające zupełność rozliczeń w oparciu o protokóły dołączone do sprawozdań jednostkowych.
   Przez określenie zupełności rozliczeń należy uważać uzgodnienie nie tylko formalne, ale i merytoryczne, zwłaszcza odnośnie skreśleń faktur dokonywanych przez inwestorów.
4. a) Merytoryczne rozpatrzenie wzajemnych roszczeń powinno się odbyć na szczeblu przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego i inwestorów bezpośrednich w terminie do dnia 5.XII.1953 r.
   b) Protokóły z przeprowadzonych uzgodnień powinny być nadesłane do odnośnych centralnych zarządów do dnia 8.XII.1953 r.
   c) nieuzgodnione wzajemne roszczenia powinny stać się przedmiotem uzgodnień między Centralnym Zarządem Budowy Miast i Osiedli „ZOR" i odnośnym centralnym zarządem budownictwa miejskiego przy udziale przedstawicieli zjednoczeń budownictwa miejskiego i dyrekcji budowy osiedli robotniczych w terminie do dnia 15.XII.1953 r.,
   d) Ustalona zupełność w rozliczeniach, stwierdzona dwustronnymi protokółami, powinna być podstawą do natychmiastowego uregulowania należności.
5. Roszczenia nieuzgodnione należy kierować na drogę postępowania arbitrażowego.
6. Okólnik wchodzi w życie z dniem 25 listopada 1953 r.

Minister **R. Piotrowski**

205.

OKÓLNIK Nr 71

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 listopada 1953 r.

w sprawie organizacji i właściwego funkcjonowania komórek ubezpieczeń rzeczowych w podległych przedsiębiorstwach.

(L. dz. D.V/3/1418/53)

Stwierdzone zostało, że w niektórych przedsiębiorstwach instruktorzy ubezpieczeń rzeczowych zatrudniani są również i w innych działach pracy i wskutek tego nie mogą wywiązać się należycie z nałożonych na nich obowiązków. Ponadto zdarzają się przypadki częstych zmian personalnych na tym stanowisku pracy.

Stan taki na skutek niedopilnowania właściwego i zgodnego z interesem przedsiębiorstwa spraw ubezpieczenia użytkowanego mienia, powoduje w konsekwencji brak środków finansowych niezbędnych dla pokrycia szkód, jakie zaistnieć mogą w wyniku zdarzeń losowych.

Wynikłe stąd zahamowania w działalności przedsiębiorstw mogą spowodować poważne straty w gospodarce państwowej.

W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

1. Właściwym pionem, w którym powinny być ustawione prace z zakresu ubezpieczeń rzeczowych, jest pion finansowy.
2. Stanowisko instruktora ubezpieczeń rzeczowych w przedsiębiorstwie powinno być obsadzone przez fachowca w tej dziedzinie obeznanego z techniką ubezpieczeń.
3. Instruktorów ubezpieczeń rzeczowych należy wynagradzać według stawek, podanych pod l p. 6 zał. Nr 20 tabela A do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r.
4. Instruktorzy ubezpieczeń rzeczowych powinni uczestniczyć w konferencjach, na których będą omawiane sprawy, mające wpływ na ubezpieczenia wszelkiego rodzaju.
5. Instruktorzy ubezpieczeń rzeczowych powinni mieć w zakresie swych obowiązków zapewnioną operatywność działania i nie powinni być odrywani od pełnienia obowiązków zasadniczych — do innych prac. Czynności dodatkowe mogą im być zlecane jedynie w drodze wyjątku, w przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami, lecz tylko wówczas, jeśli czynności te nie staną na przeszkodzie wykonania obowiązków zasadniczych.
6. Szczegółowy zakres działania instruktorów ubezpieczeń rzeczowych w przedsiębiorstwach określa instrukcja Ministerstwa Budownictwa z dnia 30 września 1949 r. w sprawie organizacji prac ubezpieczeń majątkowych i osobowych (L dz. D.VII/3/7271/49), z wyjątkiem pkt. 2 § 3 oraz z poprawką § 1 wynikającą z pkt. 1 okólnika.
7. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

206.

PISMO OKÓLNE Nr 112

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 listopada 1953 r.

w sprawie formy zamówień na dostawy kruszywa składanych centralom prywatnego przemysłu.

(L. dz. CZZ.25 38453/53)

Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego PKPG i zainteresowanych Ministrów z dnia 31.VIII.1950 r. w sprawie udzielania zamówień centralom prywatnego przemysłu oraz w sprawie stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót , usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Mon. Pol. Nr 7, poz. 1414) zrównało centrale prywatnego przemysłu (wymienione w wykazie stanowiącym załącznik Nr 1 do powołanego zarządzenia) pod względem udzielania im zamówień — z przedsiębiorstwami, wymienionymi w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. z tym zastrzeżeniem, że udzielenie zamówienia może nastąpić wyłącznie na piśmie za zgodą właściwego przedsiębiorstwa (określonego w załączniku Nr 2 do powołanego zarządzenia) Przedsiębiorstwo to w piśmie wyrażającym zgodę powinno wskazać centralę przemysłu prywatnego, której może być udzielone zamówienie.

Praktyka wykazuje, że przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlanego, składając zamówienia na dostawę kruszywa naturalnego, same wskazują dostawców zamawianych partii kruszywa, lub anulują zamówienia w przypadku zmiany dostawcy.

W związku z tym, że przyjęte sposoby postępowania należy uznać za sprzeczne z obowiązującymi przepisami, Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego wyjaśnia, iż zamówienia składane przez przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlanego do Central Prywatnego Przemysłu: Mineralnego, Drzewnego i Materiałów Budowlanych powinny zawierać jedynie wskazanie rodzaju i klasy kruszywa, określanie zaś dostawców kruszywa nie należy do właściwości przedsiębiorstw.

Zawiadamiając o powyższym Centralny Zarząd Zaopatrzenia prosi o nadanie zamówieniom na dostawy kruszywa naturalnego prawidłowej formy, zgodnie z postanowieniami pisma okólnego.

Dyrektor Naczelny **Bogdan Neumann**

207.

PISMO OKÓLNE Nr 114

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 listopada 1953 r.

w sprawie stosowania płyt izolacyjnych „Marunit".

(L. dz. D.VII/3/8419/53)

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki podaje do wiadomości i wykorzystania, co następuje:

Grodziskie Zakłady Przemysłu Terenowego produkują płyty izolacyjne „Marunit" z paździerzy lnianych.

Właściwości techniczne tych płyt można orientacyjnie przyjmować:

współczynnik przewodności cieplnej lambda wynosi 0,05, ciężar objętościowy średnio 230 kg/m^3;

wymiary: grubość 12 mm, szerokość 115 cm., długość 235 cm.; barwa płyt ciemno-szara.

Płyty zanurzone w wodzie miękną, tracą spójność i rozpadają się, należy zatem chronić je od wody i wilgoci.

Płyty „Marunit" można stosować jako materiał izolacyjno-cieplny stropów, ścianek działowych, podokienników itp., w takich jednak warunkach, by nie były one narażone na wilgoć.

Jest to materiał nadający się szczególnie do izolacji dźwiękowej międzystropowej.

Cena płyt wynosi 13,68 zł. za 1 m^2. Dystrybutorem jest Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych w Warszawie, Al. Niepodległości 188 b.

Dyrektor Departamentu **M. Ossowiecki**

KOMUNIKAT I

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-101 z 14.XI.53 r. poz. 1384 zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z 29.X.53 r. w sprawie zasad oraz trybu planowania i zatwierdzania inwestycji nie scentralizowanych limitowych.

Poz. 1386 zarządzenie Ministra Finansów z 2.XI.53 r. w sprawie rozliczeń przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego z budżetami terenowymi w roku 1954.

W Nr A-102 z dnia 17.XI.53 r. poz. 1368 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z dn. 6.XI.53 r. w sprawie trybu sporządzania podrozdzielników pojazdów samochodowych oraz trybu realizacji przydziałów pojazdów samochodowych.

Poz. 1389 zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21.X.53 r. w sprawie zrównania niektórych płatności z płacami przy dokonywaniu rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Poz. 1390 zarządzenie Ministra Finansów oraz Transportu Drogowego i Lotniczego z dn. 4.XI.53 r. zmieniające zarządzenie z dnia 20.I.53 r. w sprawie zasad i trybu realizowania należności za usługi trasportowe, świadczone przez pracowników nie uspołecznionych.

W Nr A-103 z 20.XI.53 r. poz. 1394 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dn. 25.X.53 r. w sprawie ustalenia regulaminu ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej.

W Nr A-104 z 21.XI.53 r. poz. 1400 uchwałę Prezydium Rządu z 2.XI.53 r. zmieniającą uchwałę z 12.IX.53 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym i jego przewozów drogą kolejową.

Poz. 1401 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 7.XI. 53 r. w sprawie ograniczenia stosowania wyrobów ze stali walcowanej.

Poz. 1405 zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z 5.X.53 r. w sprawie upoważnienia do udzielania zamówień osobom niewymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z 19.II. 49 r. w sprawie dostaw, robót i usług, do zwalniania od obowiązku zabezpieczenia umów i do udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 308
z 20.XI.53. r. L. dz. D.XIII 7/9764/53 w sprawie opłat za korzystanie z pomieszczeń w hotelach robotniczych resortu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 113
z 18.XI.53 r. L. dz. GM/2/11027/53 w sprawie sporządzania pism towarzyszących wnioskom na Prezydium Rządu i przygotowania materiałów na Prezydium Rządu i Dział Budownictwa Prezydium Rządu.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 115
z 23.XI.53 r. L. dz. D.XIII 3/6251/53 w sprawie wynagradzania instruktorów zespołowych metod pracy.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 116
z 21.XI.53 r. S.W.K.C.U/196/53 w sprawie korzystania z opracowania pt. „Wskaźniki przerobowe dla elementów budynku mieszkalnego".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 25, dział 5, rozdział 17 wpływy z wydawnictw. —

2 zł.

ODBIORCA:

Opłata uiszczona ryczałtem.

Drukarnia Akcydensowa. W-wa, Tamka 3. 4 000. Zam. 2916 z dnia 4.XII.53. Podpisano do druku 2.I.54. Druk ukończono 5.I.54. Obj. 1 ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 g. 4-B-23150.